

Fővárosi Ítéltábla a Dr. Czegléd és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Czegléd Csaba ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve(I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve(II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a személyesen eljár alperes neve(alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. április 26. napján kelt 25.P.20.483/2016/3. számú ítélete ellen a II. rendű felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helyben hagyja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperesek keresete az alperes által ... napján az ún. ... ügyben megtartott sajtótájékoztatón elhangzottak miatt jóhírnevük, illetve becsületük megsértésének megállapítására irányult. Kérték továbbá az alperes eltiltását a további jogsértéstől.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint illetéket az I. és II. rendű felperes egyetemlegesen köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában hivatkozott a Pp. 206. § (1) bekezdésére, 163. § (1) bekezdésére, 164. §-ára, továbbá 213. § (1) bekezdésére, a Ptk. 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (1) és (2) bekezdésére, a PK 12. számú állásfoglalásra.

Elöljáróban rögzítette, hogy a felperesek keresete látszólagos keresethalmazatot tartalmazott. Ennek körében is eshetőleges keresethalmazatot, azaz a felpereseknek a jóhírnév megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelmük elutasítása esetére volt további kereseti kérelmük, melynek alapján más jogukat érvényesítették, az annak alapjául előadott tényállás azonban ellentmondott az elsődleges kereseti kérelmük alapjául előadott tényeknek. Megállapítása szerint a Pp. az eshetőleges keresethalmazatot nem ismeri, ilyen kereseti kérelem a hatályos rendelkezések szerint nem terjeszthető elő. Az ítéletben foglalt döntésnek ugyanis a Pp. 213. § (1) bekezdése értelmében valamennyi kereseti kérelemre ki kell terjednie, ugyanakkor az eshetőleges kereseti

kérelem tulajdonképpen az elsődleges kereseti kérelem ítélettel történt elutasítását követően került előterjesztésre a felperesek által, ekkor pedig az elsőfokú bírósági eljárás az ítélelhozattal már lezárult.

Mindezek ellenére az elsőfokú bíróság vizsgálta a felperesek másodlagos kereseti kérelmét is. Úgy foglalt állást, hogy a II. rendű felperes közszereplő. Megállapítása szerint közszereplőnek az minősül, aki a közügyekkel kapcsolatos álláspontját maga viszi a nyilvánosság elé, illetve aki tevékenységével, nyilvános szereplésével befolyásolja a társadalom életét, a társadalmi viszonyok alakulását, aki közéleti kérdésekben érintett. A közszereplői minőség nem köthető egyes foglalkozásokhoz, tisztségekhez, illetve azok gyakorlásának időtartamához, így a felperes azon hivatkozása nem foghat helyt, hogy azért nem lenne közszereplő, mert évek óta nem tölt be olyan pozíciót, ami ezt a minőségét megalapozná. Rögzítette ugyanakkor azt is, hogy a II. rendű felperes közszereplői minőségének a perben érdemi jelentősége nem volt.

Megállapította, hogy az adott személy hírneve csak akkor lehet a társadalmi értékelés reális alapja, ha a rá vonatkozó közlések az objektív valóságot tartalmazzák. A hírnévrontás megállapítására a közlés tartalma ad alapot, ami mindig a közlés ténybeli és nem értékbeli valóságához kapcsolódik. A jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jog megsértése miatt indított perekben alapvető kérdés a tényállítás és a vélemény közötti különbségtétel, a tényállítás a valóság egy meghatározott mozzanatára vonatkozó közlés, annak állítása, híresztelése, hogy valami megtörtént, valami lezajlott, a valóságnak megfelelően létezett, míg a vélemény valamely tényre vonatkozó állásfoglalás, értékítélet, következtetés, az értékelés, álláspont, bírálat kifejezése.

Rögzítette azt is, hogy a hírnév sérelmét különösen az jelenti, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A becsület pedig nem más, mint a személyről a társadalomban kialakult értékítélet. Olyankor, amikor ezek a megnyilvánulások nem valóságok, torzak, vagy következtetlenség, illetve kifejezésmódjukban alkalmasak arra, hogy az egyén társadalmi elismertsége kedvezőtlenül megváltozzék, sértik a személy becsületét is.

Megállapította, hogy a felek a jogsértés megtörténtének eldöntéséhez szükséges tények tekintetében egyező előadást tettek, illetve egymás előadását nem vitatták, így a tényállás további bizonyítás lefolytatása nélkül megállapítható volt.

A sajtótájékoztató közléseit a PK 12. számú állásfoglalás szerint összefüggésükben vizsgálva azt állapította meg, hogy a sajtótájékoztató lényegét annak a Magyar Távirati Iroda által írásba foglalt verziójában a lead összefoglalta. E szerint az alperes megállapítása az, hogy egyértelmű a jogerős bírósági ítélet és a ... minél előbb azokat kell szolgáltatnia, akiket megillet, a fiatalokat. A sajtótájékoztató anyaga ezt követően arra tért ki, hogy a rendszerváltás előtt a ... tulajdonjoga miként került átjátszásra a ... részére, majd utalt arra, hogy a ... kormányzás idején többen arra játszottak, hogy majd elévül mindenfajta igény és a határidők lejárnak, illetve arra, hogy az eljárást ... kormányok idején különböző külső körülményekre való hivatkozással igyekeztek hátráltatni, hogy évekig tudják még a ... Párthoz ezer szállal kötődő különböző vezetők pénzért hasznosítani a központot. Ezt követően kerültek megjelölésre a felperesek akként, hogy az alperes példaként **I.r. felperes neve** említette, aki korábban ... képviselő, az ... volt, de felbukkant a zűrös ügyleteknél II.rendű felperes neve volt ... képviselő. Végül azt közölte az alperes, hogy rendeződött az ingatlan jogi helyzete, visszajegyezhető a Magyar Állam tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba, s ennek az ingatlannak a magyar fiatalokat, a magyar gyerektáboroztatás ügyét kell szolgáltatnia. Utalt az általa becsült összegre, melytől álláspontja szerint elestek a főként rászoruló magyar fiatalok amiatt, hogy éveken át nem tudtak ott számukra táborokat szervezni.

Megállapította, hogy a felperesek személyét a sajtótájékoztató marginálisan érintette. Az alperes közlésének lényege a ... állami tulajdonba való visszakerülése volt. A felperesek megemlítése, példaként való felhozása előtt az alperes a ... pénzért való hasznosítását említette, ez azonban egy

gazdasági társaság által került hasznosításra, amelynek ... az I. rendű felperes volt, ... kinevezésekor pedig még házastársi kötelék állott fenn közte és a II. rendű felperes között. Az nyilvánvaló, hogy az elkülönült jogalany jogi személy bevétele nem az ... bevételeit jelenti, legfeljebb a részére járó munkabér kerül kifizetésre az elért bevételekből, mely a cég elnevezéséből kikövetkeztethetően túlnyomórészt az ingatlan hasznosításából ered. A felperesek személyének megemlítésére feltételezhetően politikai célzattal, ellenzéki párthoz köthető mivoltukra tekintettel került sor.

A felperesek ugyanakkor az általuk állított sérelmet abban foglalták össze, hogy az alperes azt a valótlan tényt közölte, hogy az I. és II. rendű felperes zűrös ügyletek közepette saját hasznára, javára pénzért hasznosította a ... és emiatt rászoruló magyar fiataloknak nem tudtak a központban táborokat szervezni. Ezen közlés azonban nem hangzott el ilyen módon a sajtótájékoztatón, a mondat második fordulata, a magyar fiatalok részére táborok szervezésének megakadályozása, semmilyen módon nem került a felperesekkel összefüggésbe hozatalra, az a közlemény elkülönült részén, külön bekezdésben került megemlítésre. Konkrétan a felperesek általi, saját javukra való hasznosítás sem hangzott el a sajtótájékoztatón, hanem az, hogy a ... kapcsán zűrös ügyleteknél merült fel személyük.

A felperesek által összekapcsolt közlés nem képezte a sajtótájékoztató anyagát, személyük csak az ingatlan körüli ügyleteknél tevékenykedők sorában került említésre, e közlés pedig az I. rendű felperes ... pozíciójából eredő következtetésen alapult.

Az elsőfokú bíróság azt sem látta megállapíthatónak, hogy a közlések a felperesekről önkényesen alkotott, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó és sértő kijelentést tartalmaztak volna, a felperesek szubjektív sérelemérzete pedig álláspontja szerint nem alapozhatott meg személyiségvédelmet.

Az ítélettel szemben a II. rendű felperes élt fellebbezéssel, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének való helyt adást kérte.

Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, a megállapított tényállásból azonban mérlegelése során iratellenes, téves jogi következtetést vont le, ítélete az eljárási szabályokba és a Ptk.-ba ütközik.

Bár az elsőfokú bíróság a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás alapján a sajtóközleményt a maga egészében vizsgálta, mégis alaptalan következtetésre jutott.

Előadása szerint megalapozatlan az első fokon eljáró bíróság azon álláspontja, hogy a sajtótájékoztató kifogásolt szövegrészei nem állnak egymással összefüggésben. Az alperes ugyanis megnevezi az ...-t és annak kormányait felelősnek abban a körben, hogy az ő érdekeik játszottak szerepet a ... vonatkozásában, hátráltatták a jogi eljárásokat annak érdekében, hogy ... vezetők még évekig tudják a maguk javára hasznosítani a központot. E körben pedig három személyt nevesített, köztük a II. rendű felperest, majd azt is közölte az alperes, hogy a rászoruló magyar fiatalok számára évekig nem tudtak táborokat szervezni, akiket így jelentős kár ért.

Ezen összefüggést támasztja alá a sajtótájékoztató alaptémája is, mely szerint a jogerős bírósági döntés alapján a ... minél előbb újra a fiatalokat kell szolgálnia. Ez pedig a szöveggörnyezet alapján csak úgy értelmezhető, hogy az elmúlt években nem a gyermektáboroztatás ügyét szolgálta, hanem más és mások érdekét, köztük az övét. Mivel az alperes nem nevezi meg, ki miatt nem tudtak ott a gyermekek számára táborokat szervezni, az átlagolvasó a három nevén nevezett személlyel tudja csak ezen galád szándékú embereket azonosítani és nyilvánvaló, hogy ha valaki valamit a maga gazdagodása érdekében használ, akkor azt a ténylegesen rászorulóknak nem tudják használni, amit az alperes még konkrét számadattal is alátámasztott.

Megalapozatlannak tartotta azt az elsőfokú bírósági álláspontot is, hogy személyét csak marginálisan érintette az alperes. Az alperes - pozíciójából fakadóan - ugyanis a közvéleményt jelentős mértékben tudja befolyásolni főleg, ha nyilatkozatáról maga a Magyar Távirati Iroda számol be és teszi azt hozzáférhetővé az összes sajtószervnek. A ... a közvélemény jelentős része

előtt ismert, mint ahogyan az is, hogy a gyermekek táboroztatását kell szolgálnia. Az alperes a ... alapszolgáltatása ellen munkálkodók közül három személyt nevesít, velük személyesíti meg azokat a gonosz erőket, akik még attól sem riadnak vissza, hogy maguk és társaik gazdagodása érdekében kárt okozzanak.

Előadása szerint iratellenes az eljárás bíróság azon álláspontja is, hogy személye semmilyen módon nem került összefüggésbe hozatalra a magyar fiatalok számára táborok szervezésének akadályozásával. Ez nem a közlemény elkülönült része, ha ez nem tartozna a sajtótájékoztató témájához, akkor az alperes ezt nem mondja el, vagy más közleményben közli. Az pedig teljesen nyilvánvaló, hogy a közvélemény számára lehet, hogy nem közömbös, de nagyjából érdektelen, hogy ki egy adott ingatlan tulajdonosa és az is nagyrészt közömbös, főleg a mai értékviszonyok és ügyek kapcsán, hogy ki mivel gazdagodik, arra azonban mindenki felkapja a fejét, ha magyar fiatalok kárt szenvednek, mert nem tudják őket táboroztatni. Ezzel lesz teljes többek között az ellene szinte már szokásos karaktergyilkossági kísérlet.

Akik akadályozták a Magyar Államot abban, hogy a tulajdonát visszaszerezze, azért tették, hogy a ... Párthoz ezer szállal kötődő, különböző vezetők pénzért hasznosítsák a központot, ez a magatartás pedig összefüggésben áll azzal, hogy magyar fiatalok számára éveken keresztül nem tudtak ott táborokat szervezni, akiket ezért jelentős kár ért. A közlemény pedig őt konkrétan nevesíti, felbukkant a zűrös ügyleteknél II.rendű felperes neve volt ... képviselő.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntése helytálló volt, indokolását a másodfokú bíróság osztotta, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályokat teljeskörűen ismertette, ezért azokra a Fővárosi Ítéltábla csak visszautal.

A fellebbezésben írtakra tekintettel a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy a II. rendű felperes nem vitathatóan közszereplő. Ezen nem változtat az sem, hogy egyes időszakokban aktívabban, míg más időszakokban esetleg kevésbé aktívan politizál. A sajtótájékoztatón elhangzott közlések - általa sem vitatottan - azon időszakot érintik, amikor politikai tevékenysége aktív volt, így a kritikát, véleményt fokozottan tűrni köteles, hiszen a kijelentések ezen, közszereplőként tanúsított közéleti tevékenységét érintik.

Jelen esetben az alperes politikai véleményét, bírálatát fejtette ki egy nagy horderejű, a társadalom széles körét érintő kérdésben, amelyben a bíróság nem foglalhat állást, de azt még csak nem is véleményezheti. A közlés aktualitását az adta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a ... tulajdoni viszonyait érintően jogerős döntést hozott ... napján. A felperes ezt követően, ... napján tartott sajtótájékoztatót, amelynek témája az ítélet és az volt, hogy a szabadidőközpontnak mielőbb azokat kell szolgálnia, akiket megillet, a fiatalokat. Ennek kontextusában fejtette ki a felperes a ... kormányzás idején történtek vonatkozásában az álláspontját és tette meg a II. rendű felperes érintő közlést, köznapi értelemben megfogalmazott saját álláspontját közölte a II. rendű felperesnek a szabadidőközpont körüli tevékenységét érintően. A még elfogadható kritika határai pedig egy politikus esetén jóval tágabbak abban az esetben, ha egy közérdeklődésre számot tartó kérdés nyílt vitájának lehetővé tétele áll szemben a személyiség védelmével. Ha az adott közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi. A felperes a ... vonatkozásában a ... kormányzás idején történeteket tette kritika tárgyává, azt fejtve ki, hogy a peres eljárás elhúzása folytán kialakult jogsértő helyzetnek a felperesek haszonélvezői voltak.

Ezen közlés az alperes nem minden alapot nélkülöző következtetése, azt az I. rendű felperes ...

pozíciójára, az ennek alapján a ...-től kapott juttatásaira, a II. rendű felperesnek az I. rendű felperessel fennálló házastársi kapcsolatára, illetve arra alapozta, hogy az I. és II. rendű felperesekhez köthető szervezetek költségvetési és ... támogatásokból táborokat szervezhetnek a ... területén, a II. rendű felperes meg is szállt ezen szabadidőközpontban.

Az alperesi vélemény ezért nem tekinthető önkényesnek, okszerűtlennek, a kijelentés nem haladja meg a véleménynyilvánítás alkotmányos határait és kifejezés módjában sem tekinthető indokolatlanul bántónak, sértőnek, lealázónak.

A személyek polgári jogi védelmével összefüggő perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési eljárási illetéket a II. rendű felperes köteles megfizetni az államnak külön felhívásra a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának megfelelően.

Budapest, 2017. január 24.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő